

ΑΠΟ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

## Ο ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ

Πώς έγινα κατάσκοπος του Γουλιέλμου Β'. Τά δυό μυστικά που βασάνιζαν τον Καΐζερ. Μιά μυστηριώδης αποστολή στο Ρότερνταμ. Η μεταμφιέσεις της Έλσας Μπέρνερ. Ένα παράξενο μυστικό του άγγλικού στόλου. Νυχτερινή περιπέτεια στο Έσμπιγιεργκ. Ο καυγάς του ναυάρχου Σκώτ και του ναυάρχου Μπέρεσφορντ, κλπ. κλπ.

**Μ**ΙΑ από τις πιο περίεργες περιπέτειές μου ως κατασκόπου ήταν η αποστολή μου λίγες ημέρες πριν από τον πόλεμο στο Ρότερνταμ για να μάθω δυό μυστικά του άγγλικού στόλου που είχαν αναστατώσει εκείνη την εποχή το γερμανικό Ναυαρχείο.

Ο ίδιος ο Καΐζερ είχε ενδιαφερθή γι' αυτήν την υπόθεση και φαντάζεσθε την έκπληξή μου, όταν έλαβα ένα πρωί την διαταγή να παρουσιασθώ μπροστά του, στ' ανάκτορα.

Ο Γουλιέλμος Β' ζούσε τότε μέσα σε μία διαρκή κι' απερίγραπτη έξαψη, άνυπομονώντας τότε να γίνει κοσμοκράτωρ. Ο καχύποπτος λοιπόν χαρακτήρας του τον έκανε να φοβάται κάθε κίνηση των Άγγλων, γιατί του είχε περάσει από τον νοῦ ότι ο άγγλικός στόλος θα έπετιθετο ξαφνικά κατά του γερμανικού για να τον καταστρέψει. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι τον ένδιεφεραν τά πάντα, τά πιο μικρά μυστικά κ' ή πιο μικρές λεπτομέρειες.

Πρέπει να ομολογήσω και θέλω να γίνω πιστευτός ότι ήμουν από τους λίγους Γερμανούς εκείνης της εποχής που αγαπούσαν την πατρίδα τους περισσότερο από τον Καΐζερ. Έτσι, δεν θα σάς φανή παράξενο αν σάς πω ότι όταν έπηγα στ' ανάκτορα και παρουσιάσθηκα μπροστά στον Γουλιέλμο Β' έσχημάτισα την έντύπωσι ότι είχα να κάνω μ' έναν μισοπάλαβο άνθρωπο!... Ο Καΐζερ με δέχθηκε σε μία απέραντη και γυμνή αίθουσα, καθάλλα σ' ένα... ξύλινο άλογο! Μά μη νομίσετε πως μάθαινε μ' αυτόν τον τρόπο Ιππασία. Όχι. Ο Καΐζερ έπόζαρε σ' έναν ζωγράφο για ένα μεγάλο πίνακα που τον παρίστανε ξριπτο... Τό θέαμα αυτό λοιπόν, όσο απλό κι' αν ήταν, μου φάνηκε τόσο κωμικό, ώστε δάγκωσα την γλώσσα μου μέχρις αίματος για να μη γελάσω.

Ο Γουλιέλμος Β' μόλις με είδε μπροστά του, έκανε νόημα στον ζωγράφο να μās αφήσει μόνους κ' ύστερα γύρισε προς τὸ μέρος μου και μου εἶπε:

— Σταίνχάουερ, έμαθα πως φέρνεις σε πέρας κάθε επικίνδυνη αποστολή. Σε συγχαίρω... Γι' αυτό άλλωστε διάλεξα έσένα, τον ικανότερο, για να μάθω δυό μυστικά των Άγγλων που με βασάνιζουν. Άκουσε λοιπόν: Πρέπει με κάθε τρόπο να πληροφορηθής γιατί έμάλλωσαν προχθές οι Άγγλοι ναυαρχοί Σκώτ και Μπέρεσφορντ της μοίρας που κάνει γυμνάσια στις ακτές της Δανίας. Μου φαίνεται πως ένας από τους δυό μās έτοιμάζει μία ξαφνική επίθεση... Αυτό είναι τὸ πρώτο που θέλω να μάθω. Τὸ δεύτερο είναι ακόμη σπουδαιότερο: πως διάβολο καταφέρνουν οι Άγγλοι να διατηρούν πάντα και τὴ νύχτα ἢ όταν είναι δμίχλη μία απόστασι διακοσίων μέτρων μεταξύ των πλοίων τους; Πως τὸ καταφέρνουν αυτό; Τὴν ἡμέρα βέβαια είναι εύκολο γι' αυτούς να κρατούν αυτήν τὴν απόστασι. Μά τὴν νύχτα;...

Κι' ὁ Καΐζερ με κύτταξε με μία έκφρασι απερίγραπτης στενοχώριας.

— Μεγαλειότατε, τοῦ εἶπα τότε, θά μάθω με κάθε τρόπο αυτά τά δυό μυστικά των Άγγλων και σάς υπόσχομαι ότι θά επιστρέψω ζωντανός.

Κ' έφυγα από τά ανάκτορα βέβαιος ότι ὁ Καΐζερ, με τὸ κεφάλι που είχε, θά ώδηγοῦσε τὴ Γερμανία σὴν καταστροφή!...

\*\*\*

Πρέπει τώρα να σάς εξηγήσω ότι ἡ ὑπηρεσία της κατασκοπείας μας δεν ενδιαφερόταν μόνο για τά με-

γάλα μυστικά, αλλά και για κάθε λεπτομέρεια που είχε σχέση με τον άγγλικό στόλο. Εκείνη τὴν εποχή ὁ στόλος μας δεν ήταν τέλειος, ενώ ὁ άγγλικός ήταν ὁ καλύτερος του κόσμου. Τὸ αντίθετο όμως συνέβαινε με τον στρατό μας. Ὁ δικός μας ήταν υποδειγματικός. Ὅ,τι λοιπόν έκανε ὁ στρατός μας, τὸ έμμείτο άμέσως ὁ γαλλικός κι' ὁ άγγλικός. Μόλις τον έφωδιάσαμε μ' ένα καινούργιο όπλο ἢ ένα πρωτότυπο γυλιό, οἱ έχθροί μας έπληρώναν κολοσσιαία ποσά, ιδίως δὲ οἱ Γάλλοι, για να έφωδιάσουν κι' αυτοί τον στρατό τους με τά ίδια πράγματα. Έπίσης, ὅ,τι γινόταν στον άγγλικό στόλο, έπρεπε εμείς να τὸ μάθουμε άμέσως.

Έτσι, τὴν ἴδια ἡμέρα που είχα τὴν ιδιαίτερη συνομιλία με τον Καΐζερ, έφυγα για τὴ Δανία, με τον σκοπό να κλέψω τά δυό μυστικά που ἤθελε να μάθῃ ὁ αυτοκράτωρ από τους Άγγλους.

Στὸ Ρότερνταμ συναντήθηκα με τὴν Γερμανίδα κατάσκοπο Έλσα Μπέρνερ, μία σατανική γυναίκα που άλλαζε κάθε ἡμέρα ὅνι μόνο τ' όνομά της, αλλά κ' επάγγελμα. Από χορεύτρια των νυχτερινών κέντρων γινόταν μοδίστρα κι' από χήρα άριστοκράτισσα, άνθοπώλις στις ναυτικές ταβέρνες της πρακουμαίας.

Ένα θράδυ λοιπόν, ύστερ' από δυό ἡμέρες, μπήκα σ' ένα ναυτικό μπάρ του Ρότερνταμ, μεταμφιεσμένος σε Δανό ναυτικό, κάθησα σ' ένα τραπέζι και παρήγγειλα μία μπουτλῖα ούισκι. Τὸ κέντρο ήταν γεμάτο κόσμο, ανάμεσα στον ὅποιον ξεχώριζαν οἱ Άγγλοι ναῦτες του στόλου που γύριζε από τά γυμνάσια.

Ὁ μόνος που κρατοῦσα ένα δλόκληρο τριπέζι ήμουν εγώ. Έτσι, όταν σε λίγο μπήκε ἡ Έλσα Μπέρνερ, μεταμφιεσμένη κι' αυτή σε άνθοπώλιδα, κρατώντας από τὸ μπράτσο έναν Άγγλο ὑπαξιωματικό, ἤρθε και κάθησε μαζί του κατ' ανάγκην τὰ

στο τραπέζι μου. Έγώ τους δέχτηκα με μεγάλη ευγένεια, τους κέρασα ούισκι κι' όταν ἡ Έλσα έφυγε για λίγη ώρα, για να πάῃ λίγα λουλούδια σ' ένα γειτονικό θέατρο, έπιασα άμέσως κουβέντα με τον Άγγλο ὑπαξιωματικό, τοῦ εἶπα ότι μόλις είχα γυρίσει από τὴν Ἀμερική, τοῦ μίλησα για τὴς Ἀμερικανίδες κι' από θέμα σε θέμα έφθασα σ' εκείνο που μ' ένδιεφερε: στα γυμνάσια του άγγλικού στόλου.

— Εἶδα τά πολεμικά... Τὰ συνάντησα στ' ανοιχτά να κάνουν γυμνάσια!... Εἶνε θαυμάσια... τοῦ εἶπα. Φίλε μου, εἴσαστε ὑπέροχοι! Εκείνο μάλιστα που μου έκανε τὴν μεγαλύτερα έντύπωσι, ήταν ἡ κανονική πάντα απόστασι που κρατοῦσαν τά κυράβια μεταξύ τους. Διάβολε! Αυτό βέβαια μπορεί να είναι εύκολο, μά φαίνεται πως έχετε γερά μάτια!

Ὁ Άγγλος ὑπαξιωματικός ξέσπασε σ' ένα ἠχηρό γέλιο κι' άδειασε τὸ τέταρτο ποτήρι ούισκι με ὑπερηφάνεια.

— Τὴν ἴδια απόστασι κρατᾶμε και τὴ νύχτα! μου εξήγησε με άφέλεια. Έπίσης κι' όταν είναι δμίχλη!...

— Έ, μά τότε τους κάνετε μάγια! τοῦ φώναξα με θαυμασμό.

— Κάθε άλλο... μου απάντησε ὁ Άγγλος. Μά, φίλε μου, εἶνε ἀπλούστατο: τὸ καράβι που τραβάει πρώτο μπροστά σέρνει πίσω του ένα σκοινί, σὴν άκρη του ὁποίου εἶνε άεμένη μία σημαδοῦρα. Τὸ σκοινί αυτό έχει μήκος διακοσίων μέτρων κ' ἡ σημαδοῦρα τὴ νύχτα ἢ όταν είναι δμίχλη γίνεται φωτεινή, μ' ένα απλούστατο πάλι ειδικό μηχανήμα.



Ὁ Καΐζερ έπόζαρε για ένα ζωγράφο επάνω σ' ένα ξύλινο άλογο!...

“Ετσι, τὴν ἡμέρα, τὸ καρδιᾶ πού ἀκολουθεῖ, βλέπει τὴ σημα-  
δοῦρα καὶ κρατᾷ τὴν κεντρικὴ ἀπόστασι. Τὸ ἴδιο γίνεται τὴ  
νύχτα ἢ ὅταν εἶνε ομίχλη, γιατί ὅπως σοῦ ἐξήγησα ἡ σημαδοῦ-  
ρα τότε γίνεται φοιτητὴ!...

Αὐτὸ ἦταν τὸ μυστηριώδες μυστικό! “Ενα τίποτε! Κι’ ὅμως  
πόσο ἦταν πολυτίμο γιὰ τὸν γερμανικὸ στόλο!...

\* \* \*

“Ετσι, μὲ τὸν εὐκόλο αὐτὸν τρόπο εἶχε λήξει τὸ πρῶτο μέ-  
ρος τῆς ἀποστολῆς μου. Τὸ δεύτερο τώρα ἦταν παραπολὺ δύ-  
σκολο.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἔφυγε γιὰ τὸ “Εσμπ-  
γιεργκ. “Ετοιμάσα λοιπὸν κι’ ἐγὼ τὶς βαλίτσες μου, ἀποχαιρέ-  
τησα τὴν “Ελσα Μπέρεσφοντ καὶ πῆγα κι’ ἐγὼ στὸ “Εσμπγιεργκ, ὅ-  
που κατέλυσσα στὸ ξενοδοχεῖο «Σαντράλ».

Τὸ πλήρωμα τοῦ στόλου ἔφθανε τὶς 19 χιλιάδες ἄνδρες. “Οσο  
γιὰ τὸ γιῶτ τοῦ ναυάρχου Μπέρεσφοντ, εἶχε ρίξει ἄγκυρα δυὸ  
μέτρα πρὸ πέρα ἀπὸ τὴν προκυμαία τοῦ “Εσμπγιεργκ. “Ετσι,  
κάθε θράδυ θρῆσκόμενοι ἐκεῖ τριγύρω, προσπαθῶντας νὰ πιᾶσω  
φιλία μὲ κανέναν ναῦτη, ἢ ν’ ἀνεθῶ κρυφὰ πάνω στὸ γιῶτ. Τὴν  
τρίτη νύχτα, ἡ τύχη μὲ βοήθησε. Ὁ ναύαρχος Μπέρεσφοντ κι’  
ὁ ναύαρχος Σκῶτ εἶχαν πάει μὲ τοὺς ἀξιωματικούς τους στὸ  
Καζίνο, ὅπου ἐδίδετο πρὸς τιμὴν τους μιὰ μεγάλη δεξίωσις.  
“Υστερ’ ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα λοιπὸν, ὅταν γύρισαν στὸ γιῶτ, ἦ-  
σαν εὐθυμοὶ καὶ μιλοῦσαν δυνατὰ, ἔτσι πού τοὺς ἀκούγα ἐγὼ  
πού ἤμουν κρυμμένος κοντὰ στὸ γιῶτ, πίσω ἀπὸ κάτι ψηλά  
κιθῶτια μ’ ἐμπορεύματα.

Ὁ ναύαρχος Σκῶτ, περπατοῦσε ἀπάνω-κάτω στὸ κατάστρω-  
μα καὶ κάθε τόσο στόλιζε μὲ τὶς πιὸ θαρεῖες θλαστήμιες τὸν  
Καίζερ.

— Μὴ φωνάζεις... τοῦ ἔλεγε ὁ ναύαρχος Μπέρεσφοντ. Εἶνε  
αὐτοκράτωρ καὶ θρῆσκεται σὲ φιλικὲς σχέσεις μὲ τὸν βασιλέα  
μας!...

— Εἶνε ἐχθρὸς μας! ξέσπασε σὲ μιὰ στιγμή ὁ Σκῶτ. Πρέπει ἐ-  
μεῖς πρῶτοι νὰ τὸν χτυπήσουμε. Πρέπει νὰ κυταστρέψουμε τὸ  
κανάλι Καίζερ—Βίλχελμ. “Ετσι θὰ δέσουμε τὰ χέρια τῶν Γερ-  
μανῶν ναυάρχων.

— Δὲν συμφωνῶ! τοῦ ἀπάντησε ὁ Μπέρεσφοντ. Πρέπει νὰ  
περιμένουμε τὶς ἀποφάσεις τοῦ ναυαρχείου μας. Δὲν πρέπει νὰ  
ἐπιτεθοῦμε!... Θὰ φέρουμε ἐμεῖς ὅλη τὴν εὐθύνη τοῦ πολέμου!...

Ὁ ναύαρχος Σκῶτ ὅμως ἦταν πεισματάρης κι’ ὁ καυγᾶς θὰ  
ἐξακολουθοῦσε ἂν ὁ ναύαρχος Μπέρεσφοντ δὲν ἀπεσῦρετο ἀ-  
μέσως στὴν καμπίνα του.

Μετὰ δυὸ ἡμέρες λοιπὸν θρῆσκόμενοι πάλι στὸ Βερολίνο. Ὁ  
Γουλιέλμος Β’ μὲ δέχτηκε ἀμέσως σὲ ἰδιαίτερα ἀκρόασις κι’ ὅ-  
ταν ἔμαθε τὰ δυὸ ἀγγλικά μυστικά πού τὸν ἐθασάνιζαν, ἔβγα-  
λε ὀλόχαρος ἀπὸ τὸ χιτῶνιό του τὸ παράσημο τοῦ γερμανικοῦ  
“Αετοῦ καὶ τὸ ἐκάρφωσε στὸ στήθος μου.

ΓΚΟΥΣΤΑΒ ΣΤΑ-Ι ΝΧΑΟΥΕΡ

## ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

### ΑΠΟΨΕ ΠΑΛΙ

“Απόψε πάλι πῆρα τὸ στρατι  
μονάχος μου πού παίρνωμε ὄλο ἀντάμα  
κι’ ὡς μούλεγε γιὰ σέ τὸ κάθε τι,  
μ’ ἐρχόταν κλάμα...

“Απόψε πάλι πῆγα μοναχὸς  
τὰ πεῦκα μας νὰ θρῶ τ’ ἀγαπημένα  
σκοπὸς τὸ θροῖσμά τους θλιβερός  
κι’ αὐτὰ κλαμένα.

“Ὅλα κλαμένα κι’ ὄλα σκοτεινά,  
ἀπόψε πάλι καὶ συλλογισμένα,  
Ν’ ἀνάζητοῦνε τάχατες ἐσέ  
ἢ κλαῖν ἐμένα ;

(“Απὸ τὰ «Κυκλάμινα»

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Α. ΤΡΟΒ...

# ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» συνεπὲς πρὸς τὰς ὑποσχέσεις του ἐξακολουθεῖ  
νὰ ἐκδίδη, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του ἕνα ἐκλεκτὸν αἰσθημαντι-  
κὸν, ρωμάντζο μηνιαίως. Αἱ ἐκδόσεις μας αὐταὶ θὰ συνεχισθοῦν  
καὶ εἰς τὸ μέλλον, χωρὶς διακοπὴν.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ ἀναγνωστικὸν μας κοινὸν θὰ ἐκτιμῆση  
καὶ θὰ ὑποστηρίξη τὴν προσπάθειάν μας αὐτήν. Καὶ αὐταὶ αἱ  
ἐφημερίδες διέκοψαν ἤδη τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις των. Μόνον τὸ  
«Μπουκέτο» τὰς ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ τὰς ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς  
τὸ μέλλον κομψᾶς, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου, χαρίζοντας τοιούτο-  
τρόπως εἰς τοὺς φίλους του ἐξαιρετικὰς φιλολογικὰς ἀπολαύ-  
σεις.

Ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον μας βιβλίον, τὸ ἀριστούργημα τοῦ  
Πῶλ Φεθάλ-πατρὸς «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ».

Μέχρι σήμερον ἐξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἐκλεκτὰ ἔργα:

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ,,

“Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ,,

“Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ,,

“ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ,,

“ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,,

“Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ,,

“ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ,,

“ΑΠ’ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,

“ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,

ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ

Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

“Οσοι δὲν ἐπρυλάθατε νὰ προμηθευθῆτε τὰ ἀνωτέρω βιβλία,  
δύνασθε νὰ τὰ πάρετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Λέκα ἀριθ. 7,  
μὲ 4 οἰαδήματα δελτία καὶ δραχ. 8.

“Απὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς  
τοὺς ἀναγνώστας μας μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμῆς 5 διὰ  
τὰς “Αθήνας καὶ 6 δραχμᾶς διὰ τὰς ἐπαρχίας τὰ ἐξῆς βιβλία:

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Τοῦ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ

Τοῦ ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

Η ΣΟΝΙΑ

Τῆς ΓΚΡΕΒΙΑ

Καὶ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ  
ΠΥΜ Τοῦ ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς “Αθήνας)

(καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτώ περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ “ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,,

καὶ τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς “Αθήνας  
καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα.  
Εἰδοποιούνται ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ  
κρέπαι νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ’ εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ’  
ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τὸν Πρακτορεῖα τῶν ἐφη-  
μερίδων.